

התרגומן ההודני

ואשר
העוֹלָם
על ציוֹן

ראל יצחק הכהן כרמל ז"ל שהשתתף כמעט בכל אותן שבתות. עד לרגע האחרון חששו המארגנים לביטול הנסיעה, מאחר שבאותו לילה בוצע טבח רח"ל בעיר מעלות ע"י מחבלים. רק כשכבר היה בנסיעתו ברכבת שמע הרבי מכך, אך בשלב זה כבר לא שב על עקבותיו והמשיך בנסיעתו.

בהבדלה במוצ"ש בצפת בשנת תשמ"ט. בצד שמאל נראה כ"ק מרן אדמו"ר מסטריקוב שליט"א

במורד הדרך חזרה מהציון הק' עם מלוויו

רבנו זצוק"ל ביציאה מהציון בשנת תשמ"ט

תסונה נדירה בפרסום ראשון: כ"ק מרן אדמו"ר מסטריקוב זצוק"ל באמירת תהלים ליד הציון בשנת תשמ"ט

לפני העמוד ניגש הרה"ח ר' יצחק גבירץ זצ"ל מירושלים. לאחר התפילה ירדו החסידים עם הרבי לאולם, והרה"ח ר' משה חסידה זצ"ל נתעכב ברדתו, וכשהגיע באיחור סיפר לרבי שנכנס להיכלא דרשב"י לומר שם את מאמר הזוהר שאומרים בליל שבת ע"ג הציון. הרבי שאל אותו האם שמע איזה מקור למנהג זה, והשיב שנהג כך לפי הרגשתו. בצפרא דשבתא התקיימו התפילות בהיכלא דציון הרשב"י. הרה"ג ר' ישעיה רפפורט שליט"א ניגש לפסוקי דזמרה ולאחמ"כ ניגש ל'שוכן עד' בעל התפילה הרה"ח ר' משה חסידה זצ"ל מירושלים. את קריאת התורה קרא הבעל-קורא הרה"ח ר' יעקב דוד ברנ"ג ויינט-רוב זצ"ל, בברכת החודש סיון נתכבד הגרמ"ש שטרן שליט"א ולתפילת מוסף ניגש הרה"ג ר' ישעיה רפפורט שליט"א לרגל היא"צ של אביו שחל באותו שבוע. בשבת אחה"צ כשעתיים לפני מנחה עלה הרבי להיכל הציון ואמר לבדו תהלים ברגש רב אולם לא ניגש כלל לעמוד ע"ג הציון.

בשנת תשנ"ג חל ל"ג בעומר במוצ"ש והרבי נסע לאותה שבת לצפת בהשתתפות קבוצה מצומצמת של חסידים. בכתבי החסידים מופיע, "שלפני קריאת התורה הזכירו לכ"ק מרן אדמו"ר זיע"א את היא"צ של הרה"ח ר' מענדל הוכמן זצ"ל מיקריאנ"ש בלונדון שלא השאיר אחריו זש"ק, ורבנו בקש להעלותו למפטיר. אולם לאחמ"כ התברר לרבי שהיא"צ חל בו ביום, ואז העיר שא"כ היה צריך לקבל עליה רגילה ולא מפטיר. אח"כ אמר בדרך צחות: 'מען דארף נישט זיין ערגער פון ירושלימער אידן', שלוקחים לעצמם לעלות למפטיר לכבוד היא"צ של רבי שמעון.

"הרה"ח ר' אליהו יצחק ויכלדר שליט"א מירושלים הגיע לשבת זו עם בנו ל'חלאקה', ומשום כך כובד בעליה. הרבי הורה לו שמן הראוי שיעשה מי שברך לבנו לכבוד ה'חלאקה', אולם לאחר שסיימו המי שברך, אמר לו הרבי: 'הרי איתא שאל ישנה אדם בין הבנים, והורה לו לעשות מי שברך נוסף לכל ילדיו שיחיו'."

שנה לאחר מכן, שוב נסע הרבי עם החסידים לצפת, ובער"ש אחה"צ - ל"ג בעומר הגיעו לציון הרשב"י. הרבי אמר את התהלים עם החסידים, ולאחמ"כ יצא לחצר ושם גזז את שערות ראשם של ילדי החלאקה. גם בפעם זו התפללו בליל שבת בביהכ"נ האר"י משום כבודו של המרא דאתרא דצפת הרב קפלן.

השבת האחרונה

השבת האחרונה בסדרת אותן שבתות ייחודיות התקיימה לפני תשע-עשרה שנים - בשנת תשנ"ז. הרב קפלן זצ"ל כבר לא חי באותה שנה, ולכן גם בליל שבת התפללו באולם מיוחד. בעש"ק ירד הרבי לבית העלמין העתיק בצפת להשתתף על קברי הצדיקים הטמונים שם כשאליו מתלווים רבים מהחסידים.

במוצאי שבת ל"ג בעומר נסעו כולם בראשית שנת תשנ"ז. הרב קפלן זצ"ל למירון. הרבי חשש ממהומה שיכולה להיווצר בכניסתו לציון, ולכן ביקש להיכנס מהפתח האחורי להיכל רבי אלעזר, שם עמד ואמר תהלים ברגש רב. לציון התקרב רק לזמן מועט, ולאחמ"כ יצא לחצר, שם ערך חלאקע"ס.

החסידים מציינים, כי בכל הפעמים שהרבי היה במירון בשבת, הקפיד שלא לגשת סמוך ממש לציון, אלא היה יושב במרחק-מה ואומר תהלים.

בחורים שהספיקו להגיע למירון ברגע האחרון, נאלצו לישון על הדשא בתורנות. חלקם עד חצות הלילה וחלקם מחצות עד הבוקר. במוצאי שבת - ל"ג בעומר ארגנו 'הדלקה' בחצר הבית בו התאכסן הרבי, ולאחמ"כ עלה לציון הק'.

שבת התאחדות

בחודש תמוז תשמ"ו, ביקש הרבי לשבות בפר' מט"מ, שבת מבר"כים אב, במירון. קהל החסידים ניצל את ההזדמנות והגיע למירון לשבת התאחדות. הרבי ערך את הקידוש בצפרא דשבתא בצריפים של 'יד עזרה', ואחמ"כ לפני מנחה אמרו את התהילים ברוב עם. בתפילת מנחה במערת רבי שמעון כובד הרבי לראשונה ב'הוצאה והכנסה', וכן אמר תורה ב'טיש' רעוא דרעווין, שלא כנהוג. במוצ"ש שב הרבי לאכסניית מנוחתו בצפת.

לקראת שבת ערב ל"ג בעומר תשמ"ז נעתר הרבי לבקשת ראשי החסידים לנסוע יחדיו פעם נוספת לצפת. הרבי הגיע למקום ביום חמישי אחמ"כ, למחרת בבוקר התפלל שחרית בביהכ"נ של הרב קפלן ומאוחר יותר ירד לשפוף שיח בביה"ח העתיק בצפת. למספר בחורים שהמתינו לו עלייד השער בכוונה להתלוות אליו, ביקשם לחזור על עקבותיהם מכיוון שברצונו לשהות שם לבדו, אפילו את מנהג שלח למעונו, וביקשו לבוא לאספו לאחר כמה שעות בהן שפך שיח על ציוני הצדיקים הטמונים שם.

את תפילת ליל שבת ערך הרבי בביהכ"נ האר"י משום כבודו של הרב קפלן זצ"ל, ושאר תפילות השבת והשולחנות התקיימו בבנין הישיבה. במוצאי שבת נסעו כולם בראשות כ"ק מרן אדמו"ר זיע"ל למירון.

בשב"ק פ' בה"ב מברכין חודש סיון תש"ן, התקיימה שבת ההתאחדות היחידה במירון בהשתתפות כל הקהל בראשות כ"ק מרן האדמו"ר זצוק"ל. אמנם היו עוד כמה שבתות שהרבי שבת במירון עם קבוצה נרחבת מציבור אנ"ש, אבל שאר שבתות ההתאחדות לכלל החסידים, התקיימו בכפר שמאי ובצפת.

הרבי הגיע למירון כבר ביום חמישי אחמ"כ בליווי אחד מנכדיו, וציבור החסידים הגיע למחרת. האברכים והבחורים התאכסנו במבנה ששימש בעבר כ'מאפייה' ויועד להכנסת אורחים ע"י מוסדות 'יד עד רה', וסעודות השבת והשולחנות התקיימו באולם רחבי-ידיים שהוקם באותה שנה ע"י מוסדות 'יד עזרה'. תפילת קבלת שבת ומעריב התקיימה על גג הציון בשטח רחבי-ידיים.

רבנו זצוק"ל ביציאה מסערת רשב"י בשנת תשנ"א

רבנו זצוק"ל בבית החיים העתיק בצפת בשנת תש"ן

הציע לנהג הצעה מקורית: אם יאות לנסוע דרך בני ברק, יצלם אותו כשהוא חבוש בשטריימל, וישלח לו את התמונה. הנהג נהנה מההצעה, ונסע לבני ברק, שם ירדו כמעט כל נוסעי האוטובוס, ומשם המשיך לתל אביב עם הרבי ור' ישראל יצחק הכהן כרמל זצ"ל שהתלווה אליו.

בואו ונצא' בצפת

שלוש שנים לאחר השבת בכפר שמאי, שוב הסכים הרבי לשבות את השבת בכפר שמאי, כאשר הפעם, לאור גידול הציבור בלע"ה, נשכר אולם רחבי-ידיים ששימש כחדר האוכל במקום, בו התקיימו כל סעודות השבת וה'טישים'. ל"ג בעומר חל באותה שנה במוצאי שבת, ואחר הבדלה עלו כל הקהל בראשות כ"ק מרן האדמו"ר זיע"ל לציון הקדוש.

אנו ממשיכים לקרוא מתוך יומני החסידים על אותן שבתות עילאיות. בשנת תשמ"א בערש"ק יום שישי ל"ג בעומר, נסע הרב זצ"ל עם אוטובוס ציבורי למירון יחד עם הרה"ח ר' דוד צבי גרליץ זצ"ל והרה"ח ר' ישראל יצחק הכהן כרמל זצ"ל. בהגיעו למירון המתין לו עם רכב הרה"ח ר' משה ביקובסקי זצ"ל, מזקני חסידי סטריקוב אשר החזיק רשיון לנסוע בתוך הכפר בתור תושב המקום. באותם ימים עדיין לא היו דרכים עקיפות, וכל מעלה ההר היה עמוס ברוכלים ודוכנים, הדרך במכונית התנהלה לאטה כשרבים מהחסידים מלווים רגלית את הרכב. לאחר התפילות ועריכת החלאקה וריקודים, נסע הרבי לצפת, שם שהה עם בני המשפחה בדירה מיוחדת שסודרה לו בקרבת מקום לישיבת צפת שבעיר העתיקה.

אנקדוטה מעניינת זכורה מאותה שבת בצפת. לפני קבלת שבת שהתקיימה בביהכ"נ האר"י, יצא הרבי זצ"ל לחצר ביהמ"ד והתיישב על הספסל, שם התפלל קבלת שבת. זקני החסידים ציינו, כי מנהג זה נהג הרבי כבודו הטהור. הנהגתו זאת ע"פ מנהגו של האדמו"ר זצ"ל לקבל את השבת ב'חל תפוחין', וכידוע שביהכ"נ האר"י בצפת עומד על המקום המיוחס בו היה האר"י יוצא לקבל את השבת. הרבי התפלל בבית-כנסת זה משום כבודו של רבה של צפת הגאון רבי שמחה קפלן זצ"ל, שהיה בקשרי ידידות עמו. את סעודת השבת ערך הרבי עם כל הקהל, כשאצל רבים היתה זו הזדמנות נדירה לחזות בעבודת הקודש של הרבי, באמרו 'שלוש עליכם' וקידוש, ולאחמ"כ בזמרו לבדו 'אזמור בשבחין' כשהוא חוזר כדרכו בקודש על החרוז 'הא רעוא קמיה וגו'. באמצע הסעודה גם אמר כדרכו את מאמר הזוהר לשב"ק בקול רם ובהתעוררות מרובה ברשפי אש קודש. ואז כיבד לנגן את שאר הזמירות.

באמצע הסעודה הגיע רבה של צפת הרב קפלן זצ"ל להשתתף בשולחן הטהור כשהוא מעמיד בקבוק יין על השולחן. רבנו זיע"ל כיבדו מאוד והושיבו לידו ושוחח עמו רבות בדברי תורה במי שך שעה. בשבת אחר הצהריים עלה כ"ק מרן האדמו"ר זצ"ל לבקר במעונו של הרב קפלן זצ"ל, כשאליו נלווים חתניו שליט"א וקפוצה נכבדה מאנ"ש. במהלך הביקור שוחחו רבות בדברי תורה וסיפורי מעשיות. בהזדמנות התבטא הרב קפלן זצ"ל, ששיחותיו עם הרבי מסטריקוב בשהותו בצפת, נתנו לו חיות לחודשים רבים.

בשנת תשד"מ חל ל"ג בעומר במוצש"ק, והרבי זצ"ל נסע למירון לשבת, עם קבוצה מצומצמת של אנ"ש. מספר